

תגובה על דבריה של ראש-הממשלה גולדה מאיר — "ויליאם רוג'רס אינו אהב את המילה לחץ, ומעדיף להשתמש במקומה במושג שיכנוע" — היתה למפקד גליצה"ל ועורך במחנה יצחק ליבני: "בסלנג האמריקאי משכנע פירושו אקרה."

המקום השמור ביותר בניין החדש של חברת כור ב-הלאביב, שהקמתו עלתה 10 מיליון ל"י, הוא לישכת המנהל הכללי של החברה, אלוף סוליצ' מאיר עמית. הסיבה לסו-

העיתונאי האמריקאי הנודע סירוס סולצברגר במנהיגיות אומות העולם, איתם נפגש בעת עבודתו בניו-יורק הראלד טריביון. בין השאר גילה סולצברגר את דעתו של ניקיטה כרז'וש'וב על ברלין: "ברלין — זה שקראשכים של המערב. כל אימת שאני מושך — מייללים..."

גם את דעתו של נשיא ארצות הברית לשעבר ג'ון קנדי, על הנשיא הנוכחי ריי צ'ארד ניקסון, מביא סוליצ' ברגר בזכרונותיו: "ניכסון הוא

טיטוציה (הזנאה) של דת ישראל למען אינטרסים שלטוניים, אלה העוסקים בזה הם סוסורים לדי בר עבירה. מפני שיש לספק בשר-תחתים למדינת-ישראל, עושים את התורה פלסטר."

מזל טוב ליו"ר הכנסת לשעבר קדיש לוז על הולדת נכדתו לווית ברקן.

אסור למכור אנשים בלוח הכפול

בערב הראיונות שנערך השבוע באולם זקל בתל-אביב, ביקש המראיין שמואל שי מהמזכיר הוותיק אהרונצ'יק בריאל (68), שפרש לפני שני חודשים ושלוש השנים חודשים גולד לו בן, שיסביר לקהל איך הוא נהיה בגילוי לאב. השיב אהרונצ'יק, שכמו הבכור, יואב בריאל, הוא כבר בן 38: "בן-אדם שעושה התעמלות ומאמן איזה שהוא חלק בגופו, אז אותו חלק ממשיך להיות ב' כושר". אהרונצ'יק סירב לפרס איזה חלק.

באותו ערב השתתפו גם מלכת היופי של השנה, אתי

לו המרואינת רחל מנדולה, שכתבה חוברת על הנוגות בישראל, ראל, כי כ-200 יצאניות תל-אביביות משרתות מדי חודש 40 אלף גברים, הגיב זוהר: "מ" עולם לא היו רבים כל-כך חייבים הרבה כל-כך למעטות כל-כך."

כמה שווה אדם? הבמאי בועז דיז'ון, שפרש מחברת הגר, והשחקן אפי דיין, ניסו לררר, השניים, הכותבים עתה תסריט לסרט שיקרא חצי חצי, אשר מספר על אדם המגיע למצב כזה שהוא רוצה למכור את עצמו — רצו למסור מודעה ללוח הכפול, בה מציע אדם את עצמו למכירה בתנאים טובים. בלוח הכפול סירבו לקבל את המודעה, בטענה שזו מודעה לא-חוקית.

בסימפוזיון על המעצרים המינהליים, שנערך בפקולטה למשפטים של אוניברסיטת תל-אביב, בהשתתפות היועץ המשפטי לממשלה מאיר שמגר, דיקן הפקולטה פרופסור אמנון רובינשטיין וח"כ אורי אבנרי, ניסו כל הנואמים להשיג את המתח בהלצות. שמגר, שרצה להוכיח כי הצעותיהם של רובינשטיין ואבנרי אינן מהוות

יותר בתור דליה נבון, ה' מופיעה על אריות מוצרי או-סט. רותי, הנשואה עתה לבעל אמריקאי (שני) והגרה בארצות-הברית, ראתה שם בסופרמרקט מוצרים של אוסט. היא קנתה כמה קופסאות, לא יכלה להתאפק מלהגיד לקופאית: "את רוי אה, זאת אני?" השיבה הקופאית האמריקאית בסקנות מוחלטת: "בטח! בטח!"

על פרשת שלום כהן התלוצץ הצייר משה ינאי: "אף פעם לא כדאי לעשות שותפות, ולראייה: אלוהים נש"א לבד."

המיליון של שמוליק קראוס

בעתונים שלי לא יהיה מקום בשום פנים ואופן לסיפורים רים הקטנים על האנשים הגדוים לימי, כתב הסופר דוד שחם בספרו היום האחרון לחיי, שי-יצא לאור השבוע. אבל מי שי-רוצה בכל זאת לקרוא סיפור קטן על איש גדול, צריך לקרוא את הסיפור הראשון בקובץ סיפורים זה של שחם, הנושא את השם צריך לדעת לקרוא עיתון-נים. אפשר למצוא בו משפטים כמו: "עתונים מרגיזים אותי... העיתונים מקצרים את ימי ומרמים אותם, מעכירים את רוי חיי, מביאים עלי מרה שחורה... צריך להשמיד את כל העיתונים, צריך להעמיד לקיר את כל ה' כותבים בהם... לירות בהם... או, לחילופין, כנאמר בכתבי האש-מה, לאסור על הכותבים את ה' כתיבה. אני עצמי צריך לכתוב את כל העיתונים." מי שרוצה יכול למצוא אולי סמליות בכך, שהסופר שכתב דברים אלה ב' צירתו הספרותית האחרונה, הוא גם העורך של שבועונה החדש של מפלגת העבודה אותה, שהחל להופיע לפני שבועות מספר. אם לא ניתן לו לכתוב את כל ה' עיתונים, הוא כותב עתה לפחות את עיתונה של מפלגת העבודה.

המלחין זמר שמואליק קראוס כמעט והסתכר השבוע בחגיגה נוספת. היה זה כאשר נכנס באחד הלילות לדיסקוסק, הבחין שם בטייס-השילום אי"י ב' נתן, החל לחרף ולגדף אותו. לאייבי לי היה מושג מה רוצה ממנו קראוס. הוא יכול היה לשייך את דבריו רק לזה שיום קודם לכן הציע לו שמור ליק עיסקה של מיליון ל"י, שי-אייבי דחה את הדיון בה לתא-ריך מאוחר יותר. העדים להתק' פתו של קראוס על אייבי היו בטוחים כי עומדת להיפתח כאן חגיגה. אבל אייבי הוכיח כי הוא גיטלמן. בראותו את מצבו של קראוס הוא קם ממקומו, ומבלי להוציא מילה או להגיב עזב את המקום.

יותר חמום-מות היה ה' דוגמן יפה-התואר אדי שר, שבילה השבת עם עזרתו על חוף הים. אחד הסקננים נעץ עיניים בחזה השופע שהודקף מבעד לבגד-הים של הנערה. ה' דבר הרגיו את אלי. "אתה כנרי אה חובב אמנות", אמר לאיש. כשהשיב בחזרה בחיוב, הציע לו אלי: "אז תתקרב ותראה את זה מקרוב?" הבחור הגביר את נענה להזמנה, לא לקח בחשבון את העובדה שאלי הוא גם בעל-הגורה-שחורה בקארטה. התוצ' אה היתה: נגד אלי שר הוגשה תלונה על תקיפה, ואילו הבחור הסקנן נלקח מחוף הים לבית-חולים.

הזמר האיטלקי המצליח, עומד להגיע בסוף החודש לארץ, ומתכוון להביא איתו, מלבד את תזמורתו, גם את אופנוע המירוץ החדש שרכש — כדי לנסות לארגן בארץ תחרות אופנועיים. לטוני יש שש מכוניות-מירוץ.

שינוי יסודי, הזכיר את אימרתו של ברנארד שו על השאלה מי היה שקספיר: "שקספיר לא היה שקספיר, זה היה בכלל אדם אחר, בשם שקספיר." ואילו רובינשטיין קצר מחיאות-כפיים כאשר אמר: "אם לדעתך אין הבדל, אולי תקבל את ההצעות שלנו?"

קבצן ניהש לדידי מנרי סי בקפה כסיה, ביקש נדבה. השיב דידי: "אבל אין לי כסף!" התרעם הקבצן: "אז למה אתה לא הולך לעבוד?"

משהו מצחיק קרה לצעיר רה הירושלמית רותי ויטנברג — אחותה של העיתונאית תמר מרון — שהתפרסמה

מוני הקטן

אורג'ה, והמלכה מלפני שלוש שנים, חוה לוי, שסיפרה כי בתחרות מיס תבל שהתקיימה במיאמי-ביץ, שאל אותה אחד השופטים: "מה היית עושה אילו היית רבת-חובל והאונייה שלך הייתה טובעת, ובין הנוסעים היו נשי המדינה שלך וישו. את מי היית מצילה קודם? תשובתה של חוה, בלי להסס שניה: "אני באמת לא יודעת." אותה שאלה את שאל הפעם אורי זוהר את אתי אורג'ה: "אני חושבת ש-הייתי מצילה קודם כל את עצ-מי", השיבה המלכה.

פאראפרזה על האימרה המפורסמת של צירציל הש-מיץ אורי זוהר בתוכניתו פית-חון פה בגלי צה"ל. כשסיפרה

סופיה לורן

(36) והאמא שלה רומילגה וילאני (56), בלטו בעת מסע קניות ברומא בחצאיות באופנת המידי, מגפיים ומשקפיים גדולים. רומילגה העירה על הדיזינה כי אביה של סופיה, ריקארדו שיקולונה, עומד לשאת לאשה את הגרמניה קארולנה האק: "ריקארדו היה בעיני תמיד אפס. מעולם לא חלמתי להינשא לו. אני מרגישה טוב כרווקה."

ברגש חביב מאוד באופן פרטי, ואדם מוכשר מאוד. עבדתי איתו זמן-מה בסניט, אבל יש לי, כנראה, אישיות מפוצלת: הוא רע מאוד בהופעות פומביות."

מה דעתו של פרופסור ישעיהו ליבוביץ על ביקור ויליאם רוג'רס בישראל? "התלות שלנו בגורם חיצוני מוחלטת עד כדי כך, ששום עורמה לא תשנה מאומה. ה' שבוע היה פה הבוס ונתן את ההוראות והפקודות."

על הליגה להגנה יהודית אומר ליבוביץ: "זה עניין מסו' כן מאוד, מבחינת מה שעלול לצמוח בקירובנו."

בראיון לסילכי קשת, הביע פרופסור ליבוביץ את דע' תו גם על נישואין אזרחיים: "אני לא מקבל את המשג הזה. אני מכיר נישואין לפי חוקי ה' תורה. לא איכפת לי מי שוכב עם מי. המנגנון השילטוני יכול לקבל כל חוק על יחסים בין גבר לאשה. זה איננו מעניין אותי כהוא-זה." על גיורי-בזק של בית-דין-שוה: "זוהי פרוס-

דיות אינה מיסמכים סודיים או ארכיטקטורה מיוחדת, אלא אבי זר שהוא יחיד במינו בחברת העובדים, ואפילו בלישכת שר-האוצר אין כזה: מנכ"ל כור הקים במשרדו בית-שימוש פר-טי, במחיר 17 אלף ל"י."

כשנודע למזכיר ההסתדרות יצחק בן-אהרן על ה' מיתקן המיוחד הזה, הוא רתח. למרות שהנושא אינו בעל ריח נעים, החליט המזכ"ל לבדוק אותו.

נושא יוקרה אחר הוא מכוניותיהם של ספקים בכירים. בזמנו המליצה ועדת הכספים של הכנסת על תקן צנוע יחסית למכוניות. לחשב הכללי הקודם של האוצר, יורם רביץ, הוח' לט שמגיעה מכונית ב.מ.וו. או הילמן. בינתיים עזב רביץ את משרתו ובמקומו בא חיים שטפמן, שהחליט להנהיג ליבר-ליזציה וחופש-בחירה במשרדו. כדוגמה אישית, הוא לקח לעצ-מו, בניגוד לתקן, קרייזלר אמ' ריקאית גדולה.

בקובץ זכרונותיו מטפל